

Store Strejker i Berlin til Fordel for Freden!

Rustningsindustriens Folk har brudt med Nazisterne og vil have Afslutning paa Krigen

**FORAN DEN
TYSKE HJEM-
MEFRONTS
SAMMEN-
BRUD**

**70% AF BERLIN
LIGGER I RUINER.**

**STOR-REPORTAGE
FRA BERLIN FRA VOR
UDSENDE MEDARBEJDER**

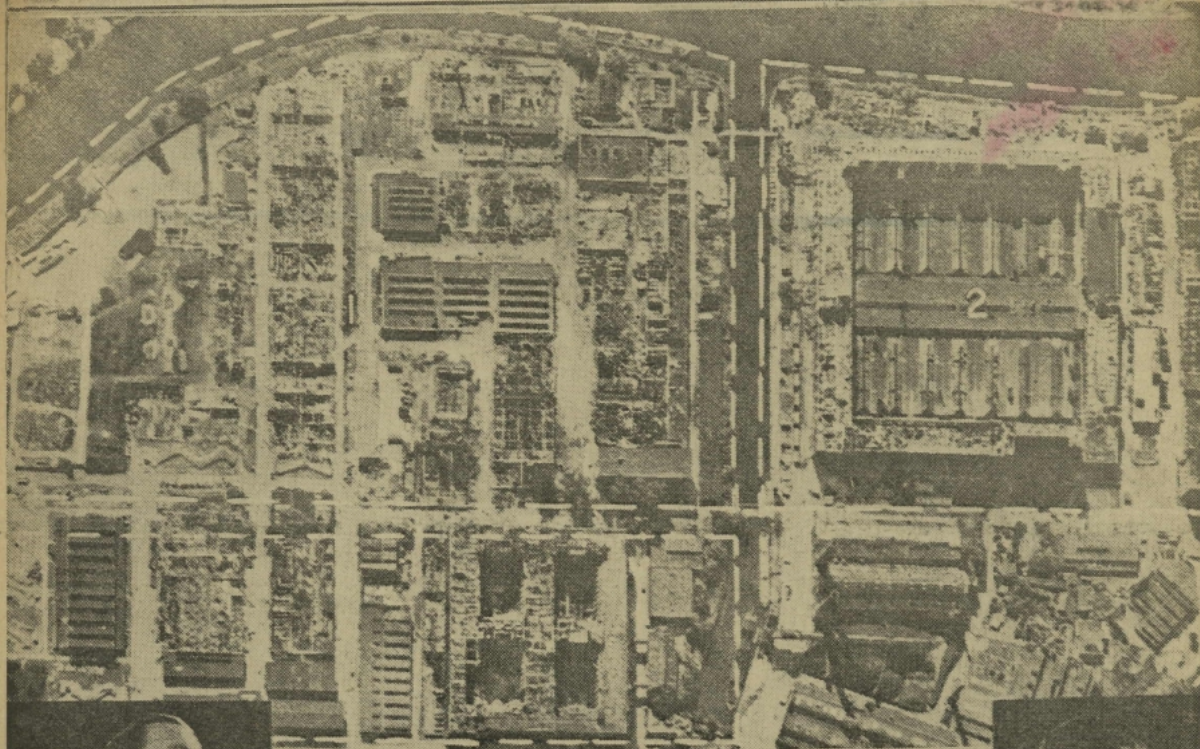
(SE SIDERNE 3 OG 4)

**DANMARKS
FRIHEDSRAAD
OM VORE OPGAVER
I TILFÆLDE AF ET
TYSK SAMMEN-
BRUD**

(SE SIDE 6)

Luftbillede af Berlins
Ruinhobe.
Hver Firkant er et
odelagt Hus, hvor
kun Ydermurene
staar tilbage.
Se iøvrigt Side 2

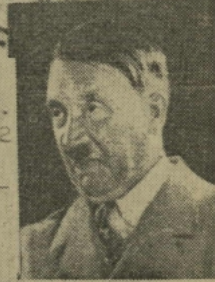

Hitler i 1940: Vi vil "ausradieren" Englands Byer.

Herover: Et Luftbillede, der viser de store Ødelæggelser af de krigsvigtige Siemensfabrikker i Berlin. I Nr. 1 ses Resterne af de kemiske Fabrikker, i Nr. 2 ses de ødelagte Elektromotor-Fabrikker og Nr. 3: hvor de store elektriske Installationsanlæg lå - før Bombardementet.

Herunder: De store Focke-Wulf-Flyvemaskinfabrikker i Marienburg, (Vest for Berlin) før og efter et Bombardement. En straalende Dokumentation for R.A.F.s og Amerikanernes fantastiske Præcisionsarbejde.

Hitler i 1942: Mit Arbejde er Rigets Skabne

BERLIN IDAG: EN VERDENSBY I RUINER, DESORGANISATION, STRÆJKER FOR FREDEN, MODLØSHED OG EN SEDDELPRESSE, DER ARBEJDER I DØGNDRIFT. Stor-Reportage fra Nervecentret i det tyske Rige.

Hvad Nikopols og Krivoj Røgs Fald betød - Paa Rundtur i det bombeladede Berlin. Krigsvigtige Maal totalt ødelagt - Hjemløseproblemet - Den katastrofale Mangel paa Læger og Sygeplejersker - Levnedsmiddelsituationen - Foran Sammenbrudet.

Af "De frie Danske"s udsendte Medarbejder.

Berlin, primo Marts 1944.

Takket være den kolosale Desorganisation i den tyske Administration, der er en af de mange alvorlige Følger af de Allieredes Luftoffensiv mod de tyske Byer, og ved Hjælp af en forholdsvis ringe Sum til Bestikkelse, lykkedes det mig for en god Maanedstid siden at komme ind i Tyskland uden alt det Halloj med Pas og Visum, der i hvert Fald for mit vedkommende var af særdeles upraktisk Karakter. Jeg skulde nemlig som "De frie Danske"s udsendte Medarbejder til Berlin for at give et Øjenvidnes Skildring af Forholdene i den tyske Rigshovedstad, Nervecentret i det trodne Rige, under de Allieredes voldsomme Luftoffensiv mod dette krigsvigtige Maal. Det var derfor absolut paakrævet, at jeg kom ind i Hitlers Paradis ad illegal Vej, ligesom det var nødvendigt, at jeg "levede under Jorden" i Berlin - paa samme Maade, som jeg i mere end et halvt Aar havde fristet Skæbnen i en af Danmarks største Byer. Det kunde selvfølgelig være fristende at give en Skildring af den fantastisk spændende Færd gennem Tysklands Grænsespærring, og videre om mine Oplevelser indtil jeg velbeholdent nåede Tysklands Hovedstad, men Hensynet til mine fortræffelige Hjælpere baade i Danmark og Tyskland; forbyder mig det selvfølgelig.

Skulde jeg have skrevet min Beretning umiddelbart efter Ankomsten til Berlin vilde den have faaet et andet Indhold end det jeg idag kan fortælle. Omkring første Februar var det almindelige Indtryk i store Kredse af den tyske Rigshovedstad, at Hjemmefronten stod urekkelig - trods de svære Luftangreb, som Berlin allerede paa dette Tidspunkt havde været udsat for. Man var da overbevist om, at Hitler-Himmler-Styret nok var i Stand til at holde endnu et halvt eller et helt Aar, skønt alle Berlinerne udenfor Levebrøds-Nazisternes Kreds forlængst var blevet klare over, at ogsaa denne Verdenskrig er uigenkaldelig tabt for Tyskland og dets Allierede, men

i Løbet af Februar Maaned er der sket et Omslag paa den tyske Hjemmefront, som hverken er mere eller mindre end revolutionær. Store Arbejderstrejker, der har været utankelig siden nazisternes Overtagelse af Magten i 1933, er pludselig igen blevet en Kendsgerning i Tyskland. Mere end 30.000 Arbejdere har med Held strejket til Fordel for Freden, og gennem Arbejderne i Berlin, baade de tyske og de indførte, gaar en Bevægelse, der vokser sig større og stærkere for hver Dag og hvis Slagord er: Færdig til Paaske!

Jeg skal ikke agere Spaamand og forudsige, hvornaar det tyske Sammenbrud finder Sted, men, at der kan ventes Overraskelser fra tysk Side i denne Retning indenfor en ret nær Fremtid, tør jeg roligt sige. Grundene til dette, pludselige og voldsomme Omslag paa den tyske Hjemmefront er selvfølgelig mangeartede, men Hovedaarsagerne er ganske givet den voldsomme Luftoffensiv, der har lagt henved 70% af Berlin i Ruiner og de kolosale militære Nederlag paa Østfronten. Tyskerne har idag kun eet inderligt Ønske og det er Fred for enhver Pris, og Arbejderne er nu, i Modsætning til tidligere, parat til at gøre en personlig Indsats gennem Strejker og Optøjer, til Opmaalise af Hitler-Styrets Fald, og dermed bane Vej for den ønskede Fred.

Industriens Brud med Partiet og Strejkerne i Zeesen.

Min Gennemgang af Forholdene i Berlin maa ganske naturligt - af Hensyn til Pladsen i et illegalt Blad - blive af meget summarisk Karakter. Om Strejkerne kun yderligere dette, at de udbrod paa de store Lokomotivfabrikker i Zeesen, der ligger udenfor Königs-wusterhausen, og de bredte sig i Løbet af nogle Dage til andre Industriegrene. Strejkerne varede i henved 10 Dage, og at der senere fulgte en Række Hoveder blandt de Strejkende, har ikke kunnet knægte Arbejderne. Mens disse Linier skrives er nye store Strejker brudt ud og overalt er Parolen: Vi ønsker Fred!

En anden betydningsfuld Begivenhed er indtruffet, og hvis Konsekvenser overhovedet slet ikke kan overses endnu; et Brud mellem Stor-Industrien og Nazi-Partiet. Efter Nikopols og Krivoj Røgs Fald meddelte Industrien Hr. Hitler, at det ikke længere var muligt blot tilnærmelsesvis at opretholde Krigspro-

duktionen. Den tyske Førers Svar var imidlertid kun nye Krav om yderligere Produktion og da Kapitalen i Tyskland ogsaa har indset den fuldstændig haabløse Situation, som Landet befinder sig i, blev Storindustriens Reaktion et Brud med Nazi-Partiet, og det vil vides, at Industriens Ledere i Stedet har søgt Kontakt med de ikke-nazificerede Generaler. Det ventes, at denne nye Alliance vil komme til at danne Grundlaget for det Overgangsstyre - et Militærdiktatur - der vil følge umiddelbart efter Hitlers Fald.

En Verdensby lagt i Ruiner.

Med sine Ministerier, Hovedsæder for mange store tyske Organisationer plus et stort Antal Fabrikker, er den tyske Rigshovedstad et overordentligt krigsvigtigt Maal for de Allierede Bombeflyvere, men det skal ogsaa siges, at det faktisk er lykkedes for Englænderne og Amerikanerne at bombe dette vigtige tyske

(fortsættes næste Side)

PAA RUNDTUR I DET BOMBEBÆRGED E BERLIN. (fortsat fra Side 3)

Nervacenter sønder og sammen. Det er ingen Overdrivelse at sige, at henved 70% af Stor-Berlins Bygninger er gjort ubrugelige, enten ved Luftminernes eller Sprængbombernes Eksplosioner eller - og navnlig ved Hjælp af Brandbomberne. Engländerne og Amerikanerne har nemlig vist et Hensyn overfor Civilbefolkningen ved i langt overvejende Grad at anvende Brandbomber. Dette er ogsaa Forklaringen paa, at Antallet af dræbte i Forhold til de store Ødelæggelser er saa forholdsvis ringe. Det er selvfølgelig ikke til at sige med Bestemthed, hvor mange Menneskeliv Bombardementerne hidtil har krævet i Berlin. Det var den almindelige Mening, at der indtil 1. November var dræbt ca. 20.000 Mennesker som Følge af Bombardementerne, og at man nu anslaaar Dødsfallets Antal til at ligge omkring de 100.000, men paa Grund af den Desorganisation, der præger hele den civile Administration, er der sikkert ingen, der rigtig ved Besked om det nøjagtige Tal.

De Kvarterer, der særlig er hærgede.

Gaar man i disse Dage gennem Berlin kan man vandre i Timevis uden at se andet end Ruiner. Gadernes Silhuet er nogenlunde bevaret, fordi Ydermurene staar - mens til Gengæld al Indmaden er væk. Brandt totalt op! Det vil vel uden Tvivl interessere at høre, hvilke Kvarterer og kendte Bygninger, der er væk eller som er gjort helt eller delvist ubrugelige. Tænk man sig Berlin som en kæmpeassig Cirkel og begynder at vandre fra Øst - fra Ostkreutz - Neukölln - Tempelhof og videre Cirklen rundt til Alexanderplatz - saa er alle mellemliggende Kvarterer gennembombede, mens mærkværdig nok det sidste Stykke af Cirklen: fra Alexanderplatz til Ostkreutz er det store og hele fuldstændig uskadt. Berlinerne spekulerer kraftigt over, hvorfor netop dette Stykke af deres By er blevet skaaet, saa meget mere som Berlins største Elektricitetsværk: Klingenberg, netop ligger i denne Bydel tilligemed en Del Fabrikker.

Langt den overvejende Del af de tyske Krigsproduktionsfabrikker, der er beliggende i Berlin, er bogstavelig talt jævnet med Jorden. Det drejer sig blandt andet om Flyvemaskinfabrikker, Automobilfabrikker, Jernbanevognfabrikker, Kemiske Fabrikker og et Utal af Fabriksvirksomheder, der forarbejder enkelte Dele - enten til Hæren, Flaaden eller Luftvaabnet, og som saa sendes videre til Samlefabrikker længere mod Øst. En Opremsning af disse Fabriknavne kan neppe interessere, men lad mig saa hellere nærmere omtale nogle af de Kvarterer og Bygninger, som enhver Berlin-Rejsende kender.

De militære Bygningers Skæbne.

Værst nedtaget er vel nok Kvarteret fra Potsdamerstrasse nedover Lützow - Ufer, hvor alle de militære Bygninger laa, og hvor ogsaa de store Organisationer: Cement-Bau, Todt, Arbejdsfronten med dets Centralarkiv, havde til Huse. Med en enestaaende Præcision er alle disse Bygninger totalt ødelagt. Værnemagtens Centralkontorer er flyttet til Potsdam,

hvor de andre er flyttet hen, ved jeg ikke. Gaar man videre saa er Kleitsstrasse helt væk, mens Tauentzienstrasse, Am Zoo, Kurfürstendam, Joachimstalerstrasse, Kaiser Alle findes - omend i fuldstændig ukendelig Stand. Mere end 80% af samtlige Bygninger i disse Gader ligger i Ruiner, i det hele taget er Schöneberg og Wilmersdorf samt Hallensee bogstavelig talt helt ødelagt.

En Sprængbombe i Hotel Bristols Elevatorskakt.

Paa Under den Linden er der kun et Par uskadede Huse tilbage - og blandt disse er Berlins fornemste Hotel, Hotel Adlon, mens Hotel Bristol, der ligger nogle Bygninger fra, er fuldstændig ødelagt. Dette Hotel fik under et Luftangreb en Sprængbombe ned gennem Elevatorskakten, og da Bomben først eksploderede i Skaktens Bund, var Ødelæggelserne totale. Samtlige Mennesker, der befandt sig i Hotellet, blev dræbt. Blandt Hotelgæsterne var en tysk General, der havde taget Plads i en Stol lige ved Elevatordøren i Hotellets Hall. Det tog Redningsmandskabet fjorten Dage at grave disse Ruiner ud.

Ministeriernes Skæbne!

Trafik og Justitsministeriet er fuldstændig ødelagt og det samme er Rosenbergs Ministerium for Østomraadet. Propagandaministeriet har hidtil klaret sig med at faa en Bygning spoleret, og Udenrigsministeriet har ligesledes faaet en Bygning ramponeret. Gørings imponerende Luftfartsministerium har faaet et Par Fuldræffere, men Skaderne er dog ikke større end at der frøendeles kan arbejdes flere Steder i det store Kompleks. Derimod er Berlins største Varehus, der ligger lige overfor Luftfartsministeriet, fuldstændig ødelagt.

Hitlers Bolig, det gamle Rigskancelli, er ødelagt, og det nye Rigskancelli er stærkt beskadiget af et Par Bomber i den Del af Bygningen, der vender ud mod Vossstrasse. Resten er uskadt.

Rigsdagsbygningen staar uskadt. Den kan saabenbart ikke brænde, siger Berlinerne og mindes Görings mislykkede Forsøg i sin Tid. Kroll-Operaen ligger helt i Ruiner, mens den nye Statsopera er blevet ramt bagtil, men der kan dog spilles paa dens Scene. Der er ca. 10 tilbage af Berlins nogleogtredive Theatre, ligesom enkelte af de store Biografer staar endnu, men f. Eks Gloria-Paladset, Ufa-Paladset og Capitol er væk.

Stettiner Bahnhof er to Gange blevet ødelagt og paa Potsdamer Bahnhof er Bygningen ødelagt, men Stationerne bruges alligevel i begrænset Omfang. Lehrter Bahnhof er fuldstændig ødelagt, mens Anhalter Bahnhof er stærkt ramponeret, men dog i Brug. Til Gengæld er dens store Godsbanegaard i fuldstændig Kaos. Endelig kan jeg om Banegaardene oplyse, at Alexanderplatz Bahnhof er totalt ødelagt, mens Bahnhof am Zoo er stærkt ramponeret, men i Brug. U-Banerne har været en Del afbrudt, da et Par Fuldræffere har ramt de to store Broer over Potsdamer Bahnhof Terrain. (fortsættes næste Side)

OPTØJER PAA POTSDAMER PLADS - HOLLANDSKE SS-TROPPER TIL BERLINFortsættelsen af Stor-Reportagen fra den tyske Rigshovedstad.

Der er brændt en Del Autobusser, idet 2 Par af Berlins store Garagekomplekser er blevet ramt af Brandbomber. Der er ogsaa ødelagt et stort Antal Sporvogne og Busser, der stod forladt paa Gaderne under Bombardementerne, og endelig skal Tabet af Jernbanevogne (Passager- og Gods-vogne) være overordentlig stort. Ringbanen og Sporvognslinjerne bryder selvfølgelig fuldstændig sammen efter hvert eneste Angreb, og det varer som Regel fra 5 til 7 Dage, før disse Trafikmidler igen kan benyttes af Berlinerne. I flere Distrikter er Sporvognslinjerne dog helt nedlagte. Flere af Berlins store Gasværker ligger i Ruiner, ja jeg kunde selvfølgelig fylde flere Numre af "De frie Danske" blot og bar ved fortsat Opræmning af ødelagte Institutioner, Bygninger og Gader, men jeg haaber, at Læserne gennem dette lille Rids alligevel har faaet et Indtryk af, hvilke dybe Saar der indtil nu er tilføjet den tyske Krigsførelse gennem Bombardementerne paa Rigshovedstaden. Her tænker jeg altsaa alene paa de ødelagte Fabrikker, Ministerier, Organisationer, Børnehøjskoler, men dertil kommer saa de øvrige, højest alvorlige Følger for det tyske Samfund, som disse Luftbombardementer frembringer. Først og fremmest: Desorganisation af hele den civile Administration. Paa det Omraade er der et Kaos uden Lige. Selv Skatteindbetalingerne er delvis gaaet i Staa, men da Riget fattes Penge, maa Seddelpressen til Gengæld arbejde i Dædrift, og hvad det betyder ved vist enhver!

Levnedsmiddelsituationen:

Rationeringssystemet er ogsaa noget nær et Sammenbrud. Mange Mennesker mister deres Rationeringskort under Luftbombardementerne, mens Englænderne til Gengæld kaster falske Marker ned i Hundredtusindvis. Rationerne er ikke rigelige, men heller ikke katastrofale smaa, men hvad kan det altsammen nytte, naar Levnedsmidlerne ikke kan naa ind til Storbyen paa Grund af Transportvejenes Ødelæggelser. Der er efter ethvert Luftangreb store Forstyrrelser i Berlins Levnedsmiddelforsyning - og naar saa Varerne endelig kommer - er Butikkerne, hvorfra de skulde sælges, til Gengæld væk! Transportable Feltkøkkener sørger for Maden til de bomberamte. I uendelig lange Køer maa Folk staa opstillet i timevis for at faa en Portion Mad. Man kan kun faa udleveret en Portion til sig selv, og der skal medbringes Tallerken og Bostik. Det er vist almindelig kendt, at Kartoffelhesten i Tyskland har slaaet Fejl, hvad der har haft mange alvorlige Følger. Landmændene har intet Foder til deres Grise, saa de har maattet slagte dem allesammen. Dette har en Overgang givet en mærkbar Kød-Rigelighed, men Kødet skal spises med det samme. De fleste Kølehusse ligger nemlig i Ruiner. Berlins Velhavere og Nazipartiets Spidser har dog rigeligt af alle Slags Varer. De kan nemlig købe alt paa Berlins sorte Børs, men det har Borgerskabet og Arbejderne jo ikke Raad til.

Hjemløseproblemet rider Berlin som en Ma-

re. Man regner med, at der for Øjeblikket er mellem 1 1/2 og 2 Millioner Hjem-

løse Berlinere. I dette Tal er dog medregnet det Antal Kvinder og Børn, Syge og Gamle, der blev evakueret for et halvt Aar siden, da Luftangrebene for Alvor satte ind. Men alligevel har man skullet skaffe Plads til mere end en Million Hjemløse, og Antallet stiger jo efter hvert Angreb. De allerfleste Hjemløse er blevet tvangsindskrevet hos Private i Berlins Forstæder. Myndighederne har i Forvejen udarbejdet en fuldstændig Fortegnelse over, hvor mange Rum hver eneste Familie har at disponere over, og under og efter Bombardementerne kører Lastbiler fyldte med Hjemløse rundt i Yderdistrikterne og fordeler dem i de forskellige Huse og Villaer. Hver Familie faar nu kun eet Værelse stillet til Disposition. Der er strenge Straffe for ikke at tage imod de Udbombede.

Manglen paa Læger og Sygeplejersker:

Berlin mangler i allerhøjeste Grad baade Læger og Sygeplejersker. Der findes i hele Storbyen kun et ganske ringe Antal gamle Læger og dertil kommer saa nogle ganske unge Studerende, der hjælper lidt til. Civilbefolkningen er under og efter et Luftangreb fuldstændig overgivet til sin egen Skæbne. De faa Læger, der findes, skal nemlig først og fremmest tage sig af de Saarede fra de militære Afdelinger. Jeg har ofte efter de store Luftangreb set endeløse Køer af saarede Civile, der maa vente baade 4 - 5 ja 6 Timer paa at blive behandlet paa en Lægevagttation for deres Saar.

Modløshed og Optøjer:

Og til alle disse Lidelser kommer saa de daglige Bulletiner om det ene store Nederlag efter det andet paa Østfronten. Berlinerene kan jo ogsaa følge med paa et Landkort og konstatere - trods alle propagandamæssige Udtryk om elastisk Forsvar etc. - at den tyske Hær snart er smidt helt ud af Rusland. Er det da saa mærkeligt, at Mødeshønen har taget Overhaand blandt Civilbefolkningen i det tyske Riges Hovedstad? Kan nogen undres over, at Arbejderne nu gerne sætter Livet ind i en Strejkekamp til Fordel for Freden - eller deltager i Optøjer paa Potsdamer Plads? Optøjerne blev slaaet ned af Militæret, og nu er hollandske SS-Tropper kaldt til Berlin, fordi de skal være mere villige til at skyde paa Civilbefolkningen end det tyske Militær! Men det syder og gærer overalt! Der er slet ikke Tale om noget Had til hverken Englænderne eller Amerikanerne. Man hører aldrig et hadefuldt Udtryk mod disse Lande eller deres Ledere - selv ikke efter de voldsomste Bombardementer. Til Gengæld kan man høre disse Udtryk, naar Talen kommer ind paa Nazipartiets Ledere, og man er forbavsende frimodig, maa jeg sige. Det er de utroligste Ting, der tør siges paa Gaden idag i Berlin. Sagt for et Aars Tid siden - og det havde kostet mange Aars Koncentrationslejr.

Fredskravet vokser fra Dag til Dag. Men der ikke snart kan ventes glædeligt Nyt?

DET DANSKE FOLK MAA FORSVARE LANDETS VÆRDIER, NAAR DET TYSKE SAMMENBRUD KOMMER.

Alvorlig Fare for, at Tyskerne vil ødelægge store danske Værdier, før de forlader Landet.

ALT MAA SÆTTES IND PAA, AT DETTE IKKE SKER.

DANMARKS FRIHEDSRAAD udsendte for en Maanedes Tid siden en Proklamation til det danske Folk, der indeholdt Anvisninger paa, hvordan vort Folk skulde forholde sig, i det Tilfælde at Invasionen sætte ind.

Imidlertid kan man jo nu ikke se bort fra den Mulighed, at Invasionen ikke skulde komme under de Omstændigheder, som vi først havde tænkt os, paa Grund af et Sammenbrud paa den tyske Hjemmefront. Uvilkaarligt stiller man da derfor det Spørgsmaal: HVORLEDES SKAL VI FORHOLDE OS I TILFÆLDE AF ET TYSK SAMMENBRUD?, der jo i høj Grad er tænkeligt. "De frie Danske" har ladet Forespørgslen gaa videre til DANMARKS FRIHEDSRAAD, der svarede, at vore Opgaver i saadan et Tilfælde maatte blive af defensiv Karakter. Det gælder da om paa enhver tænkelig Maade at forsvare vort Lands store Værdier, idet der i Tilfælde af et tysk Sammenbrud maa regnes med, at Tyskerne - i ren og skær Hævnfølelse, vil sprænge store Dele af København og andre vigtige danske Byer i Luften.

DANMARKS FRIHEDSRAADS Bestræbelser gaar derfor for Øjeblikket ud paa at organisere en Magtfaktor til Beskyttelse af disse vore Værdier. I følge Sagens Natur kan det ikke nærmere omtales, hvad denne Magtfaktor kommer til at bestaa af, men alle gode Kræfter i vort Land er med til Skabelsen af denne Organisation.

Hvis Tyskerne forlader Landet i Ro og Orden - uden forudgaaende Ødelæggelser - vil der selvfølgelig ikke være nogen Grund til Vaabenkamp, en anden Sag er, hvis de tyske Horder skulde give sig til at røve og plyndre under Tilbagetrækningen - saaledes som det var Tilfældet i Belgien i 1918, da vil der blive kæmpet uden Lige. Alle Eventualiteter er imidlertid taget i Betragtning under de Forberedelser, der er ved at blive taget.

Opgøret med de tyske Hjælpere har fra Landet - alt-saa det store Opgør med Stikkerne - ja, herom henviser vi til en Artikel andet Steds i Bladet.

SKAL HIMMLER HAVE SOMMERBOLIG PAA STRANDVEJEN?

Der spores for Tiden stor Aktivitet i danske Nationalsocialistiske Kredse, som ihærdigt søger Forbindelse med, hvad man betegner som "trekvarthazistiske" Personer, f. Eks. Grev Holstein o.l. Om der ligger dybere og alvorligere Ting bag vides endnu ikke, men fra visse Sider sammenholder man denne Aktivitet med de Angreb paa den demokratiske Styreform, der for nogen Tid siden fandtes i en Artikel udsendt af RB. Samtidig foreligger en lidt mystisk Oplysning (som dog maa modtages med al Forbehold) om, at Tyskerne har beslaglagt Villaen: Strandvej 190, Charlottenlund, som ejes af Gentofte Kommune. Haandværkerne skal indrette Villaen efter Tyskernes Formaal, og det siges, at disse Tegnere (der er tyske) bærer Paaskriften: "Haus des Reichführers". Det oplyses at der kun findes een "Reichführer", nemlig Hr. Himmler - og der spørges nu, om der f. Eks. skulde være Tale om Sommerbolig el. lign. for Himmler.

Det vil vides at Københavns Sædelighedspoliti har oprettet en særlig Afdeling i den tyske Restaurant "Deutsches Eck", der søges af Byens allerværste Tøse. Kappelmester Mting spiller!

Dansk Skibskaptajn hædres. En Adresse fra CHURCHILL.

Kaptajn H.C. Røder har haft den Ære at modtage et smukt kaligraferet Brev underskrevet af Winston Churchill. Det lyder:

"By the King's Order the name of Captain Hans Christian Røder, formerly Master of the M/V "Tasmania", was placed on record 8th September, 1943, as commended for brave conduct in the Merchant Navy. I am charged to express His Majesty's high appreciation of the service rendered".

(Signed)

WINSTON S. CHURCHILL,
Prime Minister and First
Lord of the Treasury.

EN FRIHEDSKEMPER DØD.

En af de djærveste danske Frihedskæmpere, stud.theol. Erik Bunck-Christensen, er afgaaet ved Døden i en af Vestre Fængsels snævre Kælderceller. Han blev fanget af Gestapo i en Lejlighed paa Hjørnet af Raadmandsgade og Tagensvej sidste Mandag og haardt saaret af Skud i Maven og Skulderen. Han paadrog sig Saarchock og en dobbeltsidig Lungebetændelse. Tyskerne afviste dansk Lægehjælp til ham og lod ham ligge i Kældercellen, kun tilset af tyske Lager, der ikke lod ham overføre til Sygeafdelingen. Hans Forældre fik Lov at tage Afsked med ham nede i Cellen. Forsøg paa Afhøring af ham gav negativt Resultat for Gestapo. Han begravedes forrige Torsdag paa Vestre Kirkegaard. Biskop Fuglsang Damgaard talte over ham - Biskoppen skulde inden længe have ordineret ham som Præst. Bunck-Christensen vilde oprindeligt have været Marineofficer, men sprang fra og blev Theolog, den stoute - rolige unge Mand var en glimrende Taler, en Mand, der havde sine Meningers Mod fuldt ud. - Begravelsen overværedes af Gestapo.

Gestapofolk i Jylland har erklæret, at der i intet Land er flere Gestapofolk end i Danmark i Forhold til Befolkningstallet, men at Arbejdet her lettedes, fordi det ikke var vanskeligt at faa Stikkere. Han saa bort fra Nationalsocialisterne, men pegede paa, at man intet Sted saa let kunde købe almindelige Mennesker for Penge. Ganske jævne Folk, som ikke var politisk interesserede kunde ikke staa for f. Eks. 25000 Kr. Hvor er det dog beskommende.

SEND BLADET VIDERE MED POSTEN!

NAAR DANMARK ATTER ER FRIT:DE TO FØRSTE OPGAVER FOR DEN NYE FRIE REGERING.

Af

fhv. Handelsminister J. Christmas Møller.

"De frie Danske" paabegyndte i Februar-Nummeret en Artikelserie af Christmas Møller, der bærer den fælles Hovedoverskrift: Naar Danmark atter er frit. I sin første Artikel skrev Christmas Møller til Indledning, at man paa den ene eller anden Maade maa regne med Tilstedeværelsen af allieret Militær til en Begyndelse, og omtalte derefter "den store og vidunderlige Dag, da Kongen atter er en fri Mand, og hans Folk selv skal bestemme sin Skæbne". Christmas Møller udtrykte Haabet om, at den første danske Regering efter Befrielsen maatte blive en stor Regering, der ikke alene repræsenterede de 5 gamle samarbejdende Partier, men at ogsaa "Dansk Samling", Kommunisterne og Danmarks Rådsraad blev repræsenteret deri.

I den nye Artikel idag skriver Christmas Møller om de to første Opgaver, som den nye Regering efter hans Opfattelse maa løse - og omtaler iøvrigt hvorledes han mener, at vort Lands udenrigspolitiske Stilling bør være. Og hermed saa Artikelen:

Det kan ikke være urimeligt at begynde med at rette en Misforstaaelse. Jeg har set, at man fra en enkelt svensk Side har ment, at Maalet med dette mit Forsøg paa at klargøre, hvorledes dansk Politik burde forme sig umiddelbart efter Befrielsen, var intet mindre end et Forsøg paa at diktere dansk Politik en bestemt Holdning.

Intet kan være mere fejlagtigt.

Hver maa svare for sig selv.

Hensigten med denne Artikelrække er alene at gøre klart, hvorledes en fri Dansk ser paa, hvorledes Tingene bør forme sig, naar den store Dag kommer.

Det danske Folk og dets Repræsentanter maa ikke staa uforberedte og uovervejede overfor den Situation, som kommer. De bør ganske nøje vide, hvad de vil, og hvilken Politik de vil føre. Talen om at diktere er da ogsaa ualmindelig taabelig, naar det er gjort ganske klart, at det, jeg mener bør ske, f. Eks. er, at den i 1945 valgte Rigsdag bør træde sammen og bestemme den nye Regerings Sammensætning.

Men man maa have en Politik. Man kan ikke nøjes med blot at raabe Hurra for Sammenhold, Kammeratskab og alt muligt andet udmarkt.

Man maa have en Politik. Man bør meget nøje vide, hvad man vil, og hvad man vil ofre for det, man vil. Og her maa hver enkelt - og saa en fri Dansker - have Ret til, uden at det behøver at blive misforstaaet, at sige sin Mening.

x

Med Hensyn til vort Lands udenrigspolitiske Stilling mener jeg, at vi bør søge at faa Status som en Allieret og paatage os de dermed forbundne Byrder. Det vil bl. a. sige at erklære os for at være i Krigstilstand med Japan. Jeg kan naturligvis godt forstaa, om dette lyder fremmedartet i danske Øren. Det er saa fjernt fra den traditionsbundne Udenrigspolitik - men man har dog forhaabentlig ogsaa gennem disse forfærdelige Krigsaar lært, at det er helt umuligt udelukke eller blot i stor Udstrækning at bygge paa de gamle Forestillinger. Man har dog forhaabentlig lært, at hvis man ikke er villig til at tage et meget vidtgaaende Hensyn til, hvad disse Aar har lært os om Fortids Fejl og manglende Sammenhold med alle onde Magter, saa kan vi saamand lige saa godt Morgendagen efter Sejren

forberede os paa den tredje Verdenskrig i det tyvende Aarhundrede.

Og kan overhovedet nogen Europæer eller noget civiliseret Individ læse om de japaniske Grusomheder uden at mene, at enhver paa være med i Kampen mod denne Bestialskehed.

Jeg ved godt, at nogle, maaske mange, vil mene, at slige Betragtninger kan kun de store Stater gøre sig. Dette mener jeg beror paa en Fejltagelse. Der er med Hensyn til Ønsket og Viljen til at bekæmpe Uret og Barbari ingen Forskel paa den store og den lille Stat. Der er Forskel i Erne og Måltighed. Der er ingen Forskel i Hensigt og Vilje.

x

Og som man maa gøre sig klart, forinden den demokratiske Rigsdag efterkommer Kongens Ønske om at danne en Regering, hvilken Udenrigspolitik denne Regering skal have, saaledes maa man efter min Opfattelse ogsaa være klar over, at de to første Opgaver for denne Regering maa være følgende:

I Forholdet til andre Lande maa Danmark straks være parat til at stille sit Produktionsapparat til Raadighed for den Første-hjælp, som vil blive (ja, allerede er) saa haardt tiltrængt. Ingen kan i Dag sige, om Danmark kommer til at høre til de Stater, som skal have Hjælp, eller som skal hjælpe. Holdt Krigen op i Morgen ved et tysk Sammenbrud, vilde Danmark utvivlsomt kunne hjælpe i betydelig Udstrækning, og Danmark vilde være meget bedre stillet end de fleste andre Stater. Det danske Folk maatte da være parat til at paatage sig Byrder for at komme de nødlidende Stater til Hjælp, og selvom nogle maaske synes, at de materielle Byrder allerede nu er haarde nok, kan det jo godt være, at de ikke bliver mindre i en Overgangstid.

Bliver Danmark Slagmark, inden Sejren er vunden, kan det godt tænkes, at Danmark bliver det haardest ramte Land, og i saa Fald kan vi forvente Hjælp og Støtte fra andre.

Ingen ved, hvad Fremtiden vil bringe os. Vi ved kun, at det maa være den Aand og den Hensigt, som her skildret, som ganske simpelt maa være et af det befriede Danmarks første Programpunkter.

Den anden Opgave, som straks melder sig

(fortsættes Side 8.)

DE TO FØRSTE OPGAVER: (fortsat fra forr. Side)

for Regeringen, er en indre, nemlig at ophæve alle de Love og Foranstaltninger, som siden den 9. April er gennemført efter tyske Krav, eller fordi man mente, at Tyskerne, om man ikke gjorde det, vilde kræve det.

Dette kan sikkert ikke give Anledning til Vanskeligheder. Men jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg ønsker at gaa meget vidt her og egentlig helst ophævede al Lovgivning, som ikke alle kunde blive enige om at beholde, og som er gennemført i disse Okkupationsaar. Det er udenfor Diskussion, at enhver Lov eller Foranstaltning direkte paatvungen af Tyskerne maa forlades eller ophæves. Anti-Kommintern-pagten fratrædes, og ingen Virkning kan udledes af den. Forbudet mod Kommunistpartiet hæves. Og rigelig Erstatning maa ydes til de danske Borgere, Kommuniste, Jøder og mange andre, som Tyskerne har forfulgt. De maa i enhver Henseende indsettes i deres tidligere Stilling, saavidt dette overhovedet er muligt. Heraf f. Eks. min Tanke med Hensyn til de tre kommunistiske Rigsdagsmænd, som ulovligt blev forfulgt i 1941. Straffesændringerne maa ophæves. Banstraalerne og Truslerne mod udenrigspolitiske Embedsmænd som Grev Reventlow og Hr. Kauffmann erklæres for Nul og intet. Hr. Kauffmanns Grønlandstraktat, saa rigtig, forstandig og gavnlig den var, omgaaende godkendes. O.s.v., O.s.v.

Men jeg gaar i min Tankegang videre. Ogsaa enhver Lov eller Foranstaltning, som blot kan siges at være en Følge af Besættelsen, og som nogle kun gik med til, fordi Landet var besat, mener jeg bør ophæves. Naar jeg tanker paa, hvorledes Forhandlingerne formede sig om Ændringerne i den sociale Lovgivning, mener jeg, at Socialdemokraterne maa have et afgørende Ord at sige, om disse Ændringer skal ophæves straks, eller om det maaske kan vente, til vi kommer lidt længere frem, og vi alle kan tage Stilling til, hvad vi vil foreslaa af nyt paa dette Omraade.

Det er ikke min Hensigt hermed at give Udtryk for, at Socialdemokratiet har et større Krav end andre med Hensyn til Interesse for og Velvilje til den sociale Lovgivning, men Forholdene under Forhandlingerne formede sig nu engang saaledes, at det nærmest var Socialdemokraterne, som maatte give efter for et andet Partis Krav. Deraf min Opfattelse. Og saa fremdeles.

Med andre Ord - hvor det er muligt, ud-slette Virkningen af denne onde Tid.

Og der vil saamænd blive nok tilbage, som ikke straks kan andres. Den, der følger opmærksomt med i Forholdene hjemme, har kun med Angstelse kunnet se, hvorledes Arbejderne og den lavest lønnede Del af Befolkningen med Rette føler, at de bærer en uforholdsmæssig stor Del af Byrden.

Danmarks første Frihedsregering maa forstaa, at der ogsaa her ligger en stor Opgave for den.

J. Christmas Møller.

DET ER DIREKTE HJÆLP TIL TYSKERNE AT BRANDE ILLEGALE BLADE. SEND DEM VIDERE ANONYMT.

TILFÆLDENE:Fru Delbo og Hr. Kronby!

To Stikkere har faaet deres for-tjente Straf, men der bliver ikke Borgerfred i Danmark, for der er gjort fuldstændig op med "Dagmarhus" danske Hjælpere.

Dagspressen har meddelt om to Drab, et paa en Fru Delbo i Sankelmarksgade, og et paa en fhv. Politibetjent Kronby paa Bispebjerg, men selvfølgelig har de legale Blade ikke faaet Lov til at skrive Sandheden om disse to Drab, nemlig, at det er to af "Dagmarhus" danske Hjælpere, der er blevet straffet paa Livet for deres forræderiske Gerninger. Både Fru Delbo og Hr. Kronby hørte nemlig til dette usle Kryb, Stikkerne, der for Penge sælger deres Landsmænd til Fjenden, og mange gode danske Borgere sidder idag i tysk Fængsel, Tugthus eller Koncentrationslejr paa Grund af disse to Stikkere Virksomhed. Derfor har Frihedskæmperne idømt de to Landsforrædere den eneste Straf, der gælder for deres landsforræderiske Gerninger, nemlig: Døden, og "Dagmarhus" øvrige danske Hjælpere kan være overbeviste om, at Skæbnen ogsaa nok skal vide at indhente dem.

De kan, som Fru Delbo, forsøge af skjule sig under opdigtede Navne, men de skal lige saa præcist som i Tilfældet: Delbo - blive fundet.

Vi kender dem, disse Uslinge, hvad enten de hedder Waltenstrøm, Pelving, Hennig, Hammeke, Mønt o.s.v., o.s.v. og vi skal gerne oplyse dem om, at der ikke bliver Borgerfred i Danmark, for Regnskabet er blevet gjort op med denne Samling Stikkere. Vi ved meget godt, at de haaber paa at blive taget under det danske Politis Beskyttelse, naar Tyskland om fåre Tid bryder sammen, men vi gad ærlig talt se den danske Politimand, der vil løfte saa meget som en Lillefinger til Beskyttelse af dette Krapyl.

Den politiske Nazist, der med opstrakt Arm bød Tyskerne velkommen hin skæbnesvangre 9. April, vil alle anstandige Mennesker i Fremtidens Danmark vende Ryggen til. Han vil blive fjernet fra alle ledende Stillinger, han vil ikke kunde opnaa at lave Forretning med et eneste Medlem af de Forenede Nationer og har han tjent Guld paa Besættelsen, vil hans Formue blive konfiskeret, man ellers vil der neppe blive krollet et Haar paa hans Hoved, men har Nazisten samtidig været Stikker, paa den ene eller anden Maade, vil ingen være i Stand til at redde ham fra sin fortjente Straf. Med "Dagmarhus" Hjælpere Landet over og med Schalburg-Banditterne træffes der Forberedelser til en Afregning, og vi gentager: Der bliver ikke Borgerfred i Danmark for en Afregning har fundet Sted! Den bliver blodig - men den er uundgåelig!!!

3000 Mand hos Burmeister & Wain har i Ugen omkring den 15. Marts været i Strejke, og dermed skadet den tyske Krigsproduktion hos dette danske Selskab betydeligt.

FORTIDEN HÆVNER

Opsigtvækkende Brevfund afslører kendte Personers Maskeri med Nazisterne.

Et typisk, men skælt Tidens Tegn er de mange, der nu har travlt med at demonstrere deres "ægte" nationale Sindelag. For i rette Tid at komme over paa den rigtige Side af Stregen.

Et typisk, men skælt Tidens Tegn, er alle de mange, der nu har saa forfærdelig travlt med at demonstrere deres "ægte" nationale Sindelag i Haab om i sidste Øjeblik at komme over paa den rigtige Side af Plankeværket. De staar jo ligefrem i Ko for at komme til at bidrage til Hjemmefrontens Styrkelse, og skulde nogle fra Hjemmefronten - i Kraft af en god Hukommelse - udtale sin Tvivl om deres reelle Hensigter, saa bliver disse Overløbere noget saa fornærmede! De kolde Fødders-Brigade har faaet en Tilslutning ud over alle Grænser, som paa alle ærlige Danske kun virker kvalmende.

Et Held er det derfor, at Fortidens Skygger alligevel en Gang imellem viser sig og sætter Sandheden paa sin rette Plads. Der er saaledes kommet et opsigtvækkende Dokument for Dagens Lys, der afslører en Række af disse p.t. nationale Danske. Det drejer sig om et Brev, som er skrevet af en af Terrorgruppens danske ledere, den unge H.N. Tretow-Loof til Fritz Clausen den 30. Juni 1941. I dette Brev faar man at vide, hvordan en Række kendte Danske fra Handel og Erhverv, der idag render rundt og agerer "nationale", paa et Tidspunkt, hvor de regnede tysk Sejr for sandsynligst, hyggede sig med den nazistiske "National Studenter Aktion" og direkte støttede disse Nazister gennem Pengebidrag. Vi skal citere fra Brevet:

"Jeg har lige modtaget Meddelelse om, at "National Studenter Aktion" for et Par Dage siden har haft en Sammenkomst paa Foranledning af Direktør Boldsen, hvem jeg opfordrede dertil. Ved denne Lejlighed var ca. 15 forskellige prominente Personer indehfor Handel og Erhverv til Stede (Minister Gunnar Larsen havde sendt Afbud, men hans Svoger, Direktør Styhr, var blandt Gæsterne). Desuden var mødt følgende: Direktør Bryde Nielsen; "Bulldog", Direktør Røper-Petersen; Malermester Bjørn, Grev Holstein, Fru Betty Nansen. Overretssagfører Gjedde-Olsen, Svend Borberg, Redaktør Henning Kehler m.m. Direktør Kraft (Petroleumsdirektøren, gift med Fru Tenna, Red. Ann.) beklagede ikke at kunne komme, men lovede at være til disposition, naar det maatte ønskes. Mødet blev ledet af Direktør Boldsen. Der blev givet Tilsagn om et Beløb paa ialt ca. 1500 Kr. med Mulighed for yderligere Tilskud senere".

Her staar de altsaa i al deres Afklædthed, disse "Danske", der for de flestes vedkommenhed idag spiller saa højt paa de nationale Streng. Direktør Boldsen fra Boligselskabet, der har staaet paa Hovedet for at faa dementieret en Meddelelse i den frie Presse om hans nazistiske Sympatier. Det konservative Kommunalbestyrelsesmedlem fra Raadhuset i København, Hr. Røper-Petersen, der lugtede fede Forretninger med Tyskerne, og mon det ikke i høj Grad vil interessere Arbejderne paa Nør-

rebro at faa et vide, at "Bulldog"s Overskud har været med til at financere den nazistiske Propaganda herhjemme. "Bulldog" har en stor Annonce i disse Dage i de københavnske Dagblade, hvori det hedder: "Vil De ta'es, saa gaa til Bulldog". Hvor er det rammende sagt! Henning Kehler behandler i andet Steds i Bladet, og Malermester Bjørn passer nok saa nydeligt ind i Selskabet.

Hvad staar der ellers i dette bemærkelsesværdige Dokument, vi skal citere videre: "det nødvendige i, at vi fra tysk Side fik den Støtte, der ligger i, at visse af disse skadelige Personer for steds blev fjernet (fremhævet af os, Red., idet der jo ligger den første Spire til Terror-Mordernes Bænde). De Personer, jeg i Øjeblikket har anset det for nødvendigt, at der skrives ind overfor, er følgende: Professor Hartvig Frisch, Professor Stephan Hurwitz, Professor Edgar Rubin, Dr. phil. Vilh. la Cour, Sekretær Bo Bramsen (født Abrahamsen, jødisk) m. fl." Her er altsaa Direktør Boldsen, Direktør Kraft og hvad de nu hedder disse "Danske" Arm i Arm med en af de allerværste fra de danske Nazisters Kredse. I Sandhed: Fortiden hævner.

Mens vi er ved disse modbydelige Overløbere, saa lad os tage nogle flere Eksemplarer frem i Lyset. Minsandten om ikke de to Nazister Brødrene Houlberg, der i sin Tid financerede "Fædrelandet" gennem Møllemand har tilbudt at betale Hjemmefronten store Beløb blot for at blive renset nogenlunde i den frie Presse... Se til Henning Dalsgaard, der i fire af Besættelsens Aar har været paa den herværende tyske Legation, hvor han arbejdede direkte mod sine Landsmand, idag render rundt og rakke Tyskerne til, - "for efter den 29. August" o.s.v. Se til Film-direktør Karmark, ogsaa Indehaver af Annoncebureau, tidligere Medlem af Nazi-partiet, nu straalende som en Sol over Schalburgtagene med ASA, og som nu ved Hjælp af denne Begivenhed søger at gøre de sidste fortvivlede Krumspring for at komme over paa den rigtige Side, og i samme Anledning har han været paa "Dagmarhus" for at trygle om hans Annoncebureau maa slippe for at ekspedere Tyskernes Annoncer til de danske Blade (som han altsaa i en Række af Aar har haft stor Fortjeneste paa!!!) Se til Fotograf Kehlet, Vognmand S.O.S.-Hansen, Køerlærer Robert Olsen, Forlagsboghandler Munksgaard, ja om det saa er selveste Gunnar Larsen, saa er han stærkt paa Tærne i denne Tid. Vi kunde blive ved - men lad os nøjes med disse Eksemplarer idag - og saa slutte med at forsikre d'Herrer, at de kan foretage sig alle de Krumspring, de vil - saa sandt der har været en Frihedsfront i Danmark, saa vil deres Gerninger blive husket paa rette Tid og Sted. Ti stille i Fængslet, Ogsaa der er Stikkere.

NYT FRA HELE LANDET - KORT FORTALT.

Tre Dødsdomme.

Krigsretten i Odense har fældet tre Dødsdomme. Det drejer sig om tre unge Mennesker fra Bogen, Ove Toft Hansen, Anker Jørgensen og Willy Jensen. De tre unge Frihedskæmpere har siddet arresteret siden sidste Efteraar-sigtet for Sabotage mod Værnemagten. (overklippede Telefonledninger etc)

Utrolig mange Arrestationer.

Tyskerne har i den sidste Maaned foretaget en utrolig Bunke Arrestationer Landet over. I de allerfleste Tilfælde har Stikkerne været paa Spil. Her er nogle Navne: Paa Randersøen har Gestapo bl.a. anholdt den landskendte Indehaver af Hvidsten Kro; Folkemindesamleren Marius Fiil og hans Søn, Niels Fiil; endvidere Kroejerens 17-aarige Datter, Gerda; Datteren Kirstine og dennes Mand, Bryggeriarbejder Peter Sørensen. I Aars har der været stor Razzia, der har resulteret i en halv Snes Anholdelser, bl.a. af Landinspektør Balslev, Grosserer Westergaard Jensen, Lenders, Torrid Thomsen, Hovedmanden i Sagen menes at være den 35-aarige Skibskaptajn Gjessing, Hasseris, i hvis Hjem Tyskerne fandt et stort Vaabenforraad og ca. 50 falske Politiskilte. I Aarhus er bl.a. følgende taget af Gestapo: Oberstløjtnanterne Hoffmann og A.C.C. Sørensen, Dir. Stig Nielsen, "Ritz" og Salgschef Berthelsen. I København er bl.a. arresteret Kriminalassistent Grunnet, Overbetjent Bøghof, Direktør Andreas Tidemand, Kaptajn Nellemose, Direktør Diemer, Stockholmstidningens hervedende Korrespondent, Redaktør Poul Frandsen, Formanden for den polske Forening i København, Henschel, Kaptajn K. Nielsen, Student Troels Grodkjær, Kommunalærer Hans Nielsen, Endrupvænge.

To Danske dræbt af Tyskere.

I Kildevældsgade i København blev Tjener Hardi Tolberg Larsen skudt ned den 29 Februar af Obergefreiter Walther Holz efter et Skænderi. I Vejrs har en tysk Soldat dræbt en dansk Arbejder ved Navn Jørgen Jørgensen. I Kommunistlejligheden ved Stuthof (Danzig) er der indtruffet fire Dødsfald. Det er Jens Albert Andersen, Chr. Calleseb, Carl Chr. Nytorp og Erne Elisius Tode. Aksel Larsen siges at være i Live i en Konzentrationslejr ved Berlin.

Hold Dem fra Kortbølgesenderen.

Den nye danske Kortbølgesender, som Tyskerne har forlangt sat i Funktion, bestyres af en særlig Kortbølge-Afdeling, som Tyskerne har indrettet i Radiohuset. Speakeren, der taler Engelsk, er den tyske Leder af Radiofonien, Kommissur Lohmann. Det er Meningen, at Senderen skal forveksles med den danske Radio fra London. Der skal sendes tysk Propaganda ind imellem Hilsenerne. Saa hold Dem endelig fra dette Foretagende!

Mislykket Mordforsøg.

De tyske Mordagenter har gjort Forsøg paa at myrde Kaptajn Wagn, Ved Klosteret 4 i København. Forsøget mislykkedes lykkeligt. Kaptajn Wagn spiller en Rolle i "De frie Nord" og i "Dansk Terrænsportsforening". I Odense har Banditterne forsøgt at komme ind til Adjunkt Foged paa Hospitalet, men det mislykkedes.

Forskelligt.

Politikommisær hos Rigspolitichefen, Th. A. Jacobsen, er udpeget til at fungere som Forbindelsesofficer mellem det tyske Sikkerhedspoliti i Jylland-Fyen og de danske Myndigheder, idet Politiet ønsker saa vidt muligt at følge de enkelte danske Borgers Skæbne. Flere Fanger er fra Vestre Fængsel overført til Tyskland, men de danske Myndigheder har ikke faaet nogen Meddelelse herom fra Tyskerne. Gestapo har ladet underminere det Sted paa Vestre Fængsel, hvor den danske og tyske Afdeling støder sammen. Der er megen Uro blandt Fængselsbetjentene i den Anledning. Der er blevet oprettet et Røde-Kors-Kontor i Aalborg, der har faaet til Opgave at virke som Forbindelsesled mellem de Paarørende til dem, der arresteres af Tyskerne, og de tyske Myndigheder. Nazisterne har truet med at sprænge Det kgl. Teater i Luften, hvis Porgy og Bess ikke tages af Plakaten. Af UFAs Repertoireliste fra den 3. Marts fremgik det, at kun 2 - siger og skriver to - af Stor-Københavns 60 Biografer spillede tyske Film. Bravo! Pudsigt nok hedder Indehaverne af de to Biografer, hvor de to tyske Film stod paa Programmet: Davidsen og Salomonsen. Bommer Olrik i Helsingør har haft Gestapobesøg med grundig Husundersøgelse. Resultatet var negativt. Byretsdommer Bardenfleth har haft et drønende Sammenstød med tysk Politi i et Tog, fordi han nægtede at legitimere sig. Byretsdommeren blev taget med paa "Dagmarhus", men blev derefter løsladt. Foreningen af danske Finlands-Frivillige har ekskluderet Oberst Tretow-Loff som Erespresident. Ekspeditionsssekretær i Justitsministeriet, Dr. jur. Popp-Madsen, der almindeligvis regnes for at være den danske Leder af Tyskernes Mordebande ses for Tiden meget i Selskab med Grævt Bent Holstein. Niels Dorph, der holder tyske Foredrag i Radioen, har begaaet et Bedrageri i 1931 overfor Dansk Forfatterforening for et Belpå paa 10.000 Kroner, men Sagen ordnedes i Mindelighed uden Politiets Indblanding. Politikens juridiske Medarbejder, Lrs Heltberg er blevet arresteret. En ny Slags Sabotage er blevet konstateret i Jylland. Et usædvanligt stort Antal Heste, som benyttes til Kørsel for de tyske Befæstningsanlæg er pludselig døde. Der synes ikke at være nogen Tvivl om, at Hestene er blevet forgivet. Det tyske Feldpoliti dræbte for nogle Dage siden i Mol-dausgade paa Amager en Desertør. Da han flygtede over et Brændeskur, skød 20 Mand ham. Man kastede en Sæk over Liget og lod det ligge i Gaarden til Ejendommen et Par Timer. Der er fra tysk Side klaget over, at der i offentlige Lokaler herhjemme synses Sange med engelsk Tekst, og Politimestrene er fra Udenrigsministeriet instrueret om at underrette Indehavere af saadanne Lokaler om den tyske Indstilling. "Hammershus" er nu blevet bemannet med tysk Mandskab og gjort sejlklar.

Storpolitik.

Danskerne er ofte blevet beskyldt for u-tilladelig Blaaøjethed, og det har ramt mange af os haardt. Tanken om niende April har kostet os soynlose Natter, og Forestillinger om, hvad vi burde og kunde have gjort har martret os midt i vort Arbejde. Men vi maa ikke af dette psykiske Traume, dette enorme Chok lade os lede ind i en politisk Kynisme, der betragter al Storpolitik, alle Staters Handlinger som et Utryk for kollektiv Lumskehed. Vi maa heller ikke vende os fra al Politik som noget, der er saa uappetitligt, at vi tilsmudses ved at røre det. Vi maa ikke glemme, at Staters Mellemvarende er Affærer imellem Menneskesamfund og ikke inellem Horder, der piskes frem af "folkelige Skabner", saaledes som det fremstilles af vore Dages goende Demagoger. Det, vi skal gøre, er at opdrage Politikerne til paalideligere og sandere Mennesker ved at lade være med at applaudere deres Kneb, naar de lykkes til vor Fordel! Vi maa gøre Politiken til et agtet Erhverv ved at ofre vore Evner og overskydende Tid paa at anholde Lognen og Frasen, det grundløse Postulat, den perfide Beskyldning hvor vi træffer dem, selv naar de rammer Folk, vi afskyr. Kun paa den Maade bliver Verden igen til at leve i!

Men hvordan staar vi overfor Verden, som den er i Dag? Hvilket Standpunkt bør vi indtage, med Beskyldningen for Blaaøjethed og Erindringen om Ikke-Angrebspagten med Tyskland hvilende i vor Bevisethed? Hvor megen Lidtør vi fæste til de allieredes Lofter om en ny og bedre Verden efter Krigen? Et kildent Spørgsmaal før mange, ikke sandt, og eet, som Tyskerne gerne vilde have besvaret med et Skuldertræk. Det er i deres Interesse, at den politiske Kynisme trives her i Landet, det er i deres Interesse, at Maximen om Storpolitikens Uafhængighed af Lov, Moral, Anstændighed og simpel Menneskelighed opretholdes, for det er den eneste Maade paa hvilken præfixet "stor" kan hæftes paa deres Politik. Kun paa denne Baggrund tager deres Optræden her i Danmark sig ud som Flojlshandskepolitik. Derfor oversvømmes vi med Propaganda, der forsøger at overbevise os om de Allieredes underjordiske politiske Planer.

Der er ikke andet at gøre end at skyde denne Madding fra os, at holde vore Sind aabne og vente roligt i Troen paa, at ikke al Anstændighed er død i Verdens Politik. I England var og er Politik stadig en honnet Bestilling. England har fostret en Række lysende politiske Skikkelser, det engelske Folk er "politiseret" som ingen andre, og det har vist, at det ikke drømmer om Erobringer i Europa. I det sidste Aarhundrede er Udviklingen indenfor Imperiet gaaet i Retning af en stedse stigende Frihed for dets enkelte Dele. Men hvad Ret har vi da til at underskyde de skumle politiske Planer?

Men nu Rusland, dette magtige Rige, som har genvundet sin Styrke efter dybe indre Kræmpe, hvad ved vi om det? Arligt og oprigt-

Hvilket Standpunkt bør vi indtage, med Beskyldningen for Blaaøjethed og Erindringen om Ikke-Angrebspagten med Tyskland hvilende i vor Bevisethed?

tigt talt ingenting. Rusland taler ikke meget, og Tavshed kan forekomme truende, men dog især for dem med den daarlige Samvittighed. For Goebbels er den ubehagelig, hans Nattetanker, som vi ser i Sammendrag i Aviserne, er fulde af Gisninger, om hvad dette russiske Bestie har til Hensigt, han benytter alt, Lognen, Frasen, det grundløse Postulat, den perfide Beskyldning for at overbevise os om, at Russerne vil opøde hele Europa. Til Værn mod denne Gysertaktik har vi kun den ogsaa meget beroligende Tanke, at Goebbels jo heller ikke ved, hvad Rusland vill! Hvis vi afklæder Situationen alle paaheftede Fremtidsperspektiver, alle hypotetiske, skjulte Motiver tager den sig ud som følger:

Rusland vil have Baltikum, den Del af Polen, som ligger Øst for Curzonlinjen og et Stykke af Finland, som det tog under Vinterkrigen. Bortset fra, hvad der muligvis kan ske paa Balkan, har vi ingen Grund til at tro, at Rusland ønsker at udvide sit Territorium paa Bekostning af noget andet Land end Tyskland. Det har sluttet Pakt med Czekoslovakiet, hvilket er generende for Goebbels, men dog ikke kan forurolige os. Det har stillet Finland rimelige Vaabenstilstandsbetingelser, hvor det havde kunnet kræve fuldstændig Kapitulation. Der er dog her et Maadehold, som det er værd at fæste sig ved. Goebbels ynder at give det Udseende af, at England og Amerika er fuldstændig i Lommen paa Rusland, og dog kan man maaske i disse Betingelser ane ogsaa U.S.A.s Indflydelse.

Men det er jo egentlig ligegyldigt, om det er Amerikas, Englands eller Ruslands politiske Samvittighed der dominerer her. Hovedsagen er, at vi ikke har noget Støttepunkt for overdreven Pessimisme med Hensyn til de politiske Begivenheder i Øst. Der er ikke ringeste Tvivl om, at Goebbels vil kalde os blaaøjede, hvis vi indtager dette Standpunkt, og han har jo ogsaa et slaaende Argument ved Haanden: se, hvordan det gik jer den niende April! Men han maa huske paa, den lille Hykler, at Rusland ikke er det samme som det tredje Rige. Om Rusland ved vi kun lidt, men det tredje Rige kender vi!

FORSKELLIGT.

16 Fanger fra den tyske Arrest i Kolding, er ført bort, deres Skæbne er ukendt. Blandt dem er Kapt. Bartholdy, Arkitekt Lembcke, Læge Fuhrmann og Direktør Charles Hubert Nielsen.

Det tyske Politi har anmodet om at faa Max Rothenborg udleveret. Der forhandles baaede med Udenrigsministerium og Justitsministerium.

Fra 15. Marts blev Shellhuset anvendt som øjeblikkeligt Ophold for Fanger, der kun skal sidde inde en kortere Tid.

"Peder Skram" er nu som tidligere "Niels Juel" ført til Tyskland.

Ors. Krenschel's Møde i Aarhus Hallen den 2. ds. blev aflyst af "tekniske Grunde". - Der var kun solgt 65 Billetter!

Hr. Henning Kehler kompromitteret.

Ingen Overaskelse hos de, der virkelig kender denne Mand.

Der synes at hvile en uheldig Stjerne over et Par af de store Blades Første-Litteraturanmeldere. Det er sikkert endnu i frisk Erindring, hvorledes Redaktør, dr. phil. Hakon Stangerup fra "Nationaltidende" saa sig nødsaget til at nedlægge sit Folketingsmandat paa Grund af en for ham kompromitterende Artikel, som han havde skrevet i Efteraaret 1940 omhandlende hans Syn paa Danmarks fremtidige Stilling under Hitler i det nye Europa, og senere forsvandt han helt fra sit Blad. Nu har hans Kollega paa "Berlingske Tidende" maattet gaa samme Vej. Redaktør Henning Kehler har ganske vist ikke noget Folketingsmandat at nedlægge, men han er forsvundet fra sit Blad. Foreløbig har han taget Orlov, som det saa smukt hedder, men naar Tyskerne forlader Landet kan de roligt tage Hr. Kehler med. Ham bliver der ikke Brug for mere her i Landet.

Det er under en Eræretssag i Journalistforbundet, (Stangerup contra Kehler) at der er fremkommet en Række kompromitterende Oplysninger om Henning Kehlers nære Forbindelse med de nazistiske Kredse. Det andet Steds omtalte Brev fra den unge Tretow-Loff til Frits Clausen, hvori Hr. Kehler omtales, skal således være fremlagt under Sagen. Ligesom det er blevet konstateret, at han har læst sit Stykke "Ullabella" op i en Række nationalsocialistiske Foreninger.

Hr. Kehlers nazistiske Tilbøjeligheder har overasket en Del, men de, der rigtig kender ham og har fulgt hans Skrivelser, er til Gengæld ingenlunde blevet forbavsede over Afsløringerne under Eræretssagen.

Efter den 9. April har Henning Kehler skrevet principielle og gennemførte Angreb i Berlingske Tidende paa Demokratiet. Han var ganske særlig flittig i de Maaned, da det nazistiske Kuppet mentes forestaaende. Specielt rattede han Giftbrodden mod Rigsdagen, som han titulerede "Snorkesal", "Marionetkomedie". Ogsaa i litterære Artikler indflettede han lange, haanende Stykker om Demokratiet. Svenske Blade tilbød vist disse Angreb og beskyldte Kehler for at ville dansk Aandsfrihed til Livs. I Sommeren og Efteraaret 1940 og endnu i 1941 og Begyndelsen af 1942 lovpriste Kehler Diktatorerne. I en Artikel i Berlingske Tidende den 26. Maj 1940 lovpriste han Hitler og Mussolini som de Mænd, der skal føre, ikke blot Tyskland og Italien, men hele Europa, ind i en for Kulturen og Civilisationen ny og lykkebringende Fremtid.

I den samme Artikel og ved enhver tankelig Lejlighed har Kehler angrebet Jøderne. Han taler om "den makabriske Firor", og erklærede, at Frankrigs Fald skyldes Jødernes Ødelæggelse af "den rene Race". Saa sent som Dagen før Jødeforfølgelserne, da alle vidste, hvad der skulde komme, skrev Henning Kehler i Anledning af en Bog af Georg Brandes en gennemperfid, antisemitisk Artikel. Da Jødedeportationerne havde fundet Sted, udtalte han paa Berlingske Tidendes Redaktion, at naar denne Øllebrøds-

barmhjertighed var overstaaet, vilde man forstaa, at Tyskerne faktisk havde gjort os en Tjeneste ved at befri os for hele det jødiske Slægt.

Det var den danske Bogtrykker Hammeken, der af Gestapo var sat til at myrde Erling Foss.

Resultatet af en Undersøgelse, som "De frie Danske" satte i Gang paa "Dagmarhus".

Vore Læsere vil erindre det Brev fra Ingeniør Erling Foss, som "De frie Danske" offentliggjorte i Februar-Numret, og hvori denne kendte nationale Dansker førte Bevis for, at det er Gestapo, der staar bag Snigmordene paa de nationale Danske. Ingeniør Foss skrev, at den Mand, der stod paa Post ved hans Villa for at skyde ham, og som tydeligt bestræbte sig for at skjule en Maskinpistol under Frakken, havde han set paa "Dagmarhus" (under Arrestationen i December) hvor han arbejdede for Gestapo.

I den forløbe Maaned har "De frie Danske" ladet foretage en Række Undersøgelser, baade i Sverige - og navnlig paa "Dagmarhus" hvor vi tydeligvis har en Række gode Forbindelser, for at finde frem til Navnet paa denne Snigmorder. Undersøgelserne kronedes med Held, idet det nu er fastslaaet, at Manden stod paa Vagt for at myrde Erling Foss er identisk med den danske SS-Mand, Bogtrykker Hammeken, der altsaa er et af Medlemmerne af Gestapos Snigmorderbande.

A.O. Hammeken, der bor Kempesvej 12 i Rodovre (Tlf. Rodovre 839) idømtes i sin Tid 3 Aars Fængsel for Ildpaasættelse i Synagogen, men Tyskerne befriede ham den 9. April, og han gik derefter i Gestapos Tjeneste, efter at han var blevet Løjtnant i Frikorpset. Hammeken regnes for en af de farligste Mænd i Dagmarhus. Vi har sat et Par Fotografer paa ham og haaber at kunne offentliggøre hans Billeder i næste Nummer.

Vi advarer endvidere imod:

Tage Andersen, Politibetjent Nr. 1184, tjenestegørende paa Station 3, Bopæl: Bremsegade 15, I S tv. Han er Stikker for Tyskerne, og han har sin Gang hos Schalburgkorpset i Fri-murerlogen paa Bløgdamsvej, hvor han af Kolleger er set gaa ind. Han angiver overfor yngre Kolleger at være engelskvenlig, hvorefter han agiver dem. Han har været Nazist i lange Tider og er tilsluttet Partiet.

Jess Petersen, Amagerbrogade Nr. 10, Tlf. Amager 1171 u, tidligere indehaver af Jess Bodega i Havnegade. Stikker. Arbejder for "Dagmarhus".

Gorm Thulstrup, født i København 8/4 22. Han bor Genforeningsplads Nr. 20. St, og kalder sig Pressefotograf. Thulstrup er Schalburgmand og Stikker.

Endelig advares der mod en Mand ved Navn Rosenstein, der samarbejder med en Sabotagevagt Mobius, hos Nordwerk, der har Værelse hos Fru Ertner, Vesterbrogade 98. A.

Redaktionen sluttet 18/3 44